№ 129 (461). Rok III. Warszawa, 12 czerwca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU
NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 129-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Okólnik Nr. 33.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej m. st. Warszawy.

W celu uniknięcia możliwych nieporozumień przy zatrzymywaniu osób, podejrzanych o uprawianie nierządu polecam Komisarjatom P. P. w wypadku dokonywania masowych obław na prostytutki lub rewizji w hotelach, pokojach umeblowanych i t. p. miejscach podejrzanych zwracać się do Okręgowego Urzędu Zdrowia Oddział II o delegowanie funkcjonarjuszy celem asystowania przy wyż. wym. czynnościach.

Polecam przytem okazywać wszelką potrzebną pomoc i poparcie funkcjonarjuszom Oddziału II w razie jej zażądania przy ich czynnościach urzędowych.

(—) *M. Borzęcki.*
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.

Rozporządzenie.

Z uwagi na spokój i bezpieczeństwo publiczne, na zasadzie art. 8 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dn. 13/X 1919 roku (Dz. Ust. Nr. 90 1919 r. poz. 489) i art 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie tymczasowej organizacji władzy administracyjnej I instancji w miastach Warszawie, Łodzi i Lublinie (Dz. Ust. 1920 r. Nr. 20 poz. 106) oraz Rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z epidemjami (Dz. Ust. Nr. 14 poz. 90 r. 1921), **zarządzam** co następuje:

1) **Zabrania się trzepania ubrań, mebli dywanów i t. p. przedmiotów na balkonach, w oknach i na klatkach schodowych.**

2) **Trzepanie wszelkich rzeczy może odbywać się tylko na podwórzach, w miejscach do tego przeznaczonych, w czasie od godz. 8 rano do 11 w południe.**

Winni nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia podlegać będą karze przewidzianej w art. 8 Ustawy z dn. 14/VII 1920 r. (Dz. Ust. Rozp. P. Nr. 61 poz. 388).

Niniejsze rozporządzenie winno być pod rygorem odpowiedzialności z art. 139 K. K. umieszczone w miejscu widocznem wraz z ew. wskazaniem miejsca, przeznaczonego w danym domu na trzepanie rzeczy.

M. Borzęcki.
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę

Podział P. K. U. Warszawa-miasto.

Z dniem 10 czerwca dotychczasowa P. K. U. Warszawa-miasto podzielono na trzy P. K. U., mianowicie:

P. K. U. Warszawa-miasto Nr. I przy ul. Przejazd 10, I-sze piętro należą do niej Komisarjaty: 1, 2, 4, 10, 12, 3, 5, 7 19 i 26.

P. K. U. Warszawa miasto Nr. II przy ul. Polnej 36, należą do niej Komisarjaty: 6, 8, 11, 22, 23, 9, 13, 16, 20, 21, oraz

P. K. U. Warszawa-miasto Nr. III przy ul. Przejazd 10, parter należą do niej Komisarjaty: 15, 17, 24, 14, 18, 25 (cała Praga).

P. K. U. Warszawa-powiat mieszcząca się dotychczas przy ulicy Polnej Nr. 36 — przeniesiono na ul. Koszykową Nr. 79.

Zainteresowane osoby winny się zgłaszać do właściwych P. K. U.

M. Borzęcki.
Komisarz Rządu
na m. stoł. Warszawę.

USTAWA

z dnia 26 października 1921 r.

o opłatach stemplowych od weksli.

Art. 1 Weksle ciągnione (przekazowe) i proste (własne), wystawione w kraju, jak również weksle, wystawione zagranicą, lecz płatne w kraju, podlegają następującej opłacie:

Przy sumie weksla do mk.	Stawka wynosi mk.
1.000	3
2.000	6
3.000	9
4.000	12
5.000	15
6.000	18
7.000	21
8.000	24
9.000	27
10.000	30
20.000	60
30.000	90
40.000	120
50.000	150
60.000	180
70.000	210
80.000	240
90.000	270
100.000	300
200.000	600
300.000	900
400.000	1200
500.000	1500
600.000	1800
700.000	2100
800.000	2400
900.000	2700
1000.000	3000

Od każdego dalszego 1.000.000 mk przypada opłata w kwocie 3.000 mk., przyczem niecały miljon liczy się za cały.

Gdy termin płatności weksla przypada później, niż w trz miesiące od daty wystawienia, albo gdy weksla z oznaczonym terminem płatności, albo płatnego za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, nie przedstawiono do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia, należy opłacić podwójną, względnie ponowną stawkę.

Weksle, wystawione bez określania kwoty długu (niewypełnione, blanco weksle) opłaca się tak, akoby opiewały na 500.000 mk. Najpóźniej w przeciągu ośmiu dni po wpisaniu kwoty długu należy w drodze dopłaty uiścić się z całkowitej opłaty, przewidzianej niniejszą ustawą, o ile kwota długu przewyższa 500.000 mk.

Weksle nie zawierające daty wystawienia i płatności, względnie jednej z tych dat, opłaca się zgóry dwukrotną stawką.

Weksel, wystawiony lub akceptowany przez Skarb Państwa albo instytucję państwową, opłacie nie podlega.

Art. 2. Weksle, wystawione i płatne zagranicą, lecz przesłane do kraju podlegają połowie opłaty, unormowanej w art 1.

Art. 3. Każdy dalszy egzemplarz weksla, jakoteż wszystkie żyrowane kopje weksla podlegają tej samej opłacie, co egzemplarz pierwszy, jednakże w razie wystawienia weksla w dwóch lub więcej egzemplarzach, egzemplarz, wystawiony jedynie w celu akceptacji zagranicą, nie podlega opłacie, gdy na jego pierwszej stronie umieszczono napis, że weksel został wystawiony jedynie w celu akceptacji, i gdy odwrotną stronę weksla zupełnie przekreślono.

Art. 4. Każda w kraju uskuteczniona prolongata weksli, wymienionych w art. 1, podlega opłacie, unormowanej w art. 1.

Prolongata weksli, wymienionych w art. 2, podlega połowie tej opłaty.

Art. 5. Akcept, indos, poręczenie i pokwitowanie, umieszczone na wekslu, nie podlegają opłacie.

Art. 6. Opłaty stemplowe, przypadające od weksli, wystawionych na walutę zagraniczną, oblicza się według skali przerachowania jej na walutę polską, ustanowionej przez Ministerstwo Skarbu.

Art. 7. Do uiszczenia opłaty, przypadającej od weksli, obowiązani są solidarnie wystawca weksla, wszyscy, którzy weksel podpisali, akceptowali lub indosowali, oraz posiadacz weksla. Obowiązek ich wszakże odnosi się tylko do opłat, które miały być uiszczone przed nabyciem, względnie przed dalszem odstąpieniem weksla przez nich.

Art. 8 Opłatę należy uiścić:

1) przy wekslach, wystawionych w granicach Rzeczypospolitej, przed położeniem pierwszego podpisu;

2) przy wekslach, wystawionych zagranicą, przed upływem dni ośmiu od chwili otrzymania weksla z zagranicy, a w każdym razie przed puszczeniem go w obieg przez pierwszego nabywcę.

Dopłatę należy uiścić:

1) przy wekslach płatnych za okazaniem, lub w pewien czas po okazaniu, a nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia (art. 1 ust. 3), najdalej drugiego dnia po upływie tego terminu;

2) przy wekslach z oznaczonym terminem płatności, a nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia (art. 1 ust. 3), najdalej drugiego dnia po upływie terminu założenia protestu;

3) przy prolongatach, przed umieszczeniem wzmianki o prolongacie.

Art. 9. Opłatę uiszcza się przez użycie urzędowego blankietu wekslowego, markami stemplowemi lub gotówką. Szczegółowe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Sporządzenie weksla w myśl przepisów niniejszej ustawy bez zachowania wymagań formalnych ustawy **wekslowej rosyjskiej 1903 r. na o-**

bszarze b. zaboru rosyjskiego nie pozbawia weksla rygoru, w tejże rosyjskiej ustawie przewidzianego.

Art. 10. Osoby fizyczne i prawne, zajmujące się udzielaniem pożyczek za piśmiennem zobowiązaniem oraz skupem (dyskontem) i inkasem weksli, lub pośredniczące w skupie (dyskoncie) i inkasie weksli, są obowiązane do prowadzenia w swoim lokalu handlowym książek handlowych w taki sposób, aby każdego czasu z książek wynikało:

a) jakie weksle znajdują się w ich posiadaniu;
b) daty wystawienia i płatności weksli;
c) kwoty, na które weksel wystawiono;
d) nazwisko dłużnika wekslowego.

Władzy skarbowej przysługuje każdego czasu prawo badania prawidłowego prowadzenia książek oraz opłat wekslowych. W tym celu należy urzędnikowi skarbowemu, wylegitymowanemu poleceniem władzy skarbowej, przedłożyć zarówno książki, jak i oryginalne weksle.

Przepisy te odnoszą się także do wymienionych w art. 17 dokumentów.

Art. 11. W razie nieuiszczenia opłaty, lub tylko częściowego uiszczenia, lub uiszczenia jej po upływie przepisanego terminu, lub w sposób nieprawidłowy (art 9), każda z osób, w art. 7 wymienionych, niezależnie od solidarnego obowiązku zapłacenia nieuiszczonej opłaty ulega karze pieniężnej, równającej się 50-krotnemu iloczynowi kwoty nieuiszczonej lub tej, którą uisccziono po upływie przepisanego terminu, albo w sposób inny, niż to przewiduje ustawa.

Kto nie prowadzi przepisanej książkowości wekslowej, fałszuję książkę, lub wzbrania się przedłożyć książki lub weksle i dokumenty oryginalne urzędnikowi skarbowemu, wylegitymowanemu poleceniem władzy skarbowej, podlega karze pieniężnej 10.000 do 500.000 mk.

Ukaranemu za powyższe przewinienia po raz wtóry w przeciągu dwóch lat może być odebrane uprawnienie handlowe lub przemysłowe.

Równej karze podlega ten, komu udowodnione zostanie ukrywanie nieopłaconych dostatecznie weksli w celu poszkodowania Skarbu.

Art. 12. Nieuiszczoną opłatę i karę pieniężną wymierza władza skarbowa. Przeciw nakazowi płatniczemu można się odwołać do wyższej władzy skarbowej w ciągu miesiąca od dnia doręczania nakazu. Odwołanie to należy wnieść do władzy skarbowej, która wydała nakaz płatniczy.

Władze skarbowe, upoważnione do orzeczenia w zakresie ustawy niniejszej, wyznaczy Minister Skarbu.

W razie nieuiszczenia opłaty lub jej części w terminie, wskazanym w nakazie płatniczym, należą się odsetki zwłoki w wysobości 1% za miesiąc. Zaczęty miesiąc liczy się za cały.

Art. 13. Osoba, do której doszedł weksel nieopłacony lub opłacony niedostatecznie, wolna jest od kary pieniężnej, o ile w przeciągu ośmiu dni od chwili otrzymania weksla, w każdym zaś razie przed puszczeniem go w dalszy obieg, uiści przypadającą opłatę gotówką. W tym wypadku osoby, później w wekslu uczestniczące, będą również wolne od kary pieniężnej.

Art. 14. Zwroty niewłaściwe uiszczonej opłaty można żądać w ciągu roku od dnia uiszczenia opłaty.

Szczegółowe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Art. 15. Prawo Skarbu Państwa do żądania opłaty ulega przedawnieniu z upływem lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w których powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Karalność przekroczeń niniejszej ustawy przedawnia się po upływie lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zaszło naruszenie przepisu.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, zmierzające do usalenia wysokości opłaty, lub do jej uiszczenia, względnie do nałożenia kary pieniężnej lub grzywny, gdy wiadomość o tych czynnościach doszła w drodze urzędowej do strony interesowaneji

Art. 16. Władze (państwowe i samorządowe) i urzędnicy tych władz, sądy i notarjusze mają obowiązek w razie spostrzeżenia, że postanowieniom niniejszej ustawy nie uczyniono zadość, donieść o tem natychmiast właściwej władzy skarbowej I instancji.

Art. 17. Postanowiennia niniejszej ustawy stosują się również:

a) do przekazów i obligów, opiewających na pieniądze i płatnych okazicielowi lub przenośnych za pomocą indosów;
b) do obligów, wystawionych przez kupców na pożyczki, udzielone im na zastaw towarów lub papierów wartościowych;
c) do świadectw zastawnych składów towarowych (warantów), a to z chwilą umieszczenia pierwszego indosu, w której to chwili od podanej w indosie sumy wierzytelności, zabezpieczonej zastawem, opłatę stemplową uiścić należy.

(D. c. n.)

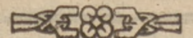
KRONIKA.

POBÓR PODATKU OD PRZYROSTU WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI

P. Minister Spraw Wewnętrznych przesłał do pp. wojewodów i tymczasowego wydziału samorządowego we Lwowie okólnik treści następującej:

W związku z projektem „ustawy w przedmiocie uchylenia poboru podatków od przyrostu wartości własności nieruchomej oraz o pobieraniu przez ciała samorządowe opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomej" Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zarządza, aby w tych powiatowych związkach komunalnych i gminach, które uprawnione są do poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości, wstrzymane zostały wymiary tego podatku od tranzakcji zawartych po dniu 30 grudnia 1921 roku.

Zgodnie z projektem wspomnianej ustawy, odnośne ciała samorządowe będą mogły od podanego wyżej terminu wprowadzić wzamian opłaty od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-58, tel. 62-90.